

26. 5. — 26. 7. 2018
galeriezet
Město Velká Bystřice

david john lloyd
tváře / faces

<< na titulní straně / on the title page
observation, 2017
olej na dřevěné desce / oil on wood
panel, 56 x 62 cm

< **sense of identity**, 2018
olej na plátně / oil on canvas
90 x 160 cm

> **sidewinder**, 2018
olej na plátně / oil on canvas
100 x 104 cm

úvod k obrazům davida johna lloyda

blaise pascal kdysi dávno konstatoval, že „celé lidstvo lze považovat za jednoho jediného člověka, který se neustále učí a vzpomíná“. možno říci, že to tehdy v 17.století byla spíše předpověď, proctví, než zjištění daného stavu.teprve moderní doba se svým ohromujícím rozvojem vědy a z ní odvozených technických disciplin a široce zobecněných poznatků, jež se staly majetkem celého lidstva, přináší naplnění těchto slov. protože teprve v dnešním univerzálním celosvětovém vzdělání dochází k tomu, že poučený člověk ve své planetární existenci nejen může, ale i musí vyvozovat z téhož geometrického či experimentálního důkazu stejné závěry. my dnes stojíme uprostřed tohoto dovršujícího se procesu znalostní univerzalizace, která by nás mohla plnit nadšením, kdyby současně v kulturní oblasti nepřinášela rozbujeví se nádor brakové civilizace. někdy se mi zdá, když uvažuji o tom, že po celé naší planetě se hrne publikum na stejný špatný film, hází mince do stejného hracího automatu, poslouchá stejný pahudební škvár z bezpočetných přehrávačů, posazuje své děti na stejný příšerný nočník z umělé hmoty, jakoby tomu bylo tak, že lidstvo, získavší masový přístup k elementární spotřební kultuře, se také společně ocitlo na jakési podkulturní úrovni. jeví se tedy, jako by postmodernisty proklamovaná civilizační sjednocování v přijímané pluralitě, nakonec naservirovalo lidstvu tuto pluralitu jako uniformitu úpadku veškeré kultury. neboť pluralitní porozumění jakékoli kultuře odkudkoli přinesené, se může stát riskantním dobrodružstvím, které hrozí utopit všechna kulturní dědictví ve vágním synkretismu. ale to může platit jen

introduction to dave john lloyd paintings

long ago blaise pascal stated that “the whole of mankind can be considered to be one single man learning and trying to remember all the time“. we could say that this was a 17th century forecast of prophesy rather than a revelation of the status quo. is is only the modern age, with its amazing development of science and consequent technical disciplines, with its wide dissemination of knowledge which has now become the property of all mankind, that has given life to this affirmation. it is only through present-day universal, worldwide education that a learned man, during his planetary existence, not only can but, in fact, must derive the same conclusions from the same geometric or experimental evidence. our present position can be found somewhere near the middle of the process of completion of the universalization of knowledge. this should fill us with enthusiasm were it not that it gives rise, in the sphere of culture, to a wild uncontrolled growth of consumer civilization. when we think that people all over our planet are rushing to see the same low quality films, dropping coins into the same type of one-armed bandits, listening through vast number of walkmans to the same rubbish that pretends to be music, seating their children on the same plastic pots, it sometimes seems to me as if mankind, by acquiring mass access to basic consumer culture, has in fact reached no more than a certain

bring in the clown, 2017
tužka na dřevěné desce / pencil on wood panel
65 x 101 cm

the other women, 2017
tužka na dřevěné desce / pencil on wood panel
55 x 101 cm

do jisté míry a povrchního přijetí. spinoza kdysi napsal: „čím více poznáváme jednotlivosti, tím více poznáváme boha.“ přeložíme-li tento výrok do scientistní racionality, pak ho chápou tak, že teprve na dně jednotlivin všeho druhu pochopíme jejich souvislost s jinými, kterýmikoli ve velké symfonii světa, „harmonii sfér“, jak tomu říkal ve středověku berdard ze chartres. a to spojitost pocíťovanou způsobem, který nelze vyjádřit běžnou formou řeči, jediné snad básní. a tady je předělové stadium veliké filozofie, jako je heideggerova, nebo veliké vědy, jako je heisenbergova: poznatky týkající se jádra bytí nebo jádra hmoty může slovo vyjádřit pouze metaforou. a tak se dostaneme k rodící se, či znovuserodící žízni člověka po původním a svěžím tvůrčím činu. po tvořivosti velmi osobní, zaujaté, která je jako doušek vody z hluboké artázské studně osobnosti tvůrce, nabídnutý uprostřed pluralitní pouště. david lloyd takový došek nabízí. jeho malby jsou jako seriální rytmické zášlehy čistého barevného zření. tryskají v tanečním víru, jako záznamy přijetí světa v sobě. říci, že lloyd je nefigurativní malíř, se nabízí z první ruky. ale mně se jeho malby jeví jako subjektivní zobrazení principů života. někdy radostného, jindy bolestného. ale vždycky vyjádřeného

sub-cultural level. it appears that the unification of civilization into an accepted mass, so proclaimed by the post modernists, has only resulted in presenting this very plurality to mankind as uniformity in the decay of all culture. such “pluralistic” understanding of any culture brought in from any place can become a risky adventure that ends up in the dissolution of the whole cultural heritage into vague syncretism. but only to a certain extent and only when approached superficially. spinoza once wrote: “the more we learn about details, the more we learn about god”. if we translate this statement into the language of scientific rationalism, then i understand is as follows: only deep down at the bottom of all detail can we understand their connection with the other details in the great harmony of the world, “the harmony of the spheres”, as bernard chartres said in medieval times. this connection is something felt in a way which cannot be expressed by means of ordinary language, only, perhaps, by means of a poem. and here we see a milestone in great philosophy,

herman's dream, 2018
olej na plátně / oil on canvas
86 x 106 cm

< **urban angel 2, 2017**
olej na plátně / oil on canvas
107 × 148 cm

> **melancholic sweep, 2018**
olej na plátně / oil on canvas
113 × 180 cm

účastně a jako poprvé. jejich životnost je téměř biologická. i o zrodě člověka je možno říci, že je vlastně opakováním stejného druhu člověka, opět a znovu je to člověk nekonečné řady, ale přesto bytost jedinečná a neopakovatelná. tak i lloydova malba ve svém formálním východisku má své předky: solage, hartung, mathieu a mnozí další. má v sobě od nich cosi ve svém genetickém kódu, takže je nezapře. taková byla lloydova malba v předchozím stadiu. nyní předkládá publiku obrazy, které jsou ve znamení organizovaného řízení prvotní náhody. figurace ve spojení s reflexí je tu velmi citelná. přibyla také zřejmá imaginace, jež je zjevujícím fenoménem, který je prezentován zvláště v kresbách, majících surreální filiaci. ovšem i do maldy vstupuje jako živé agens. a tak je lloydova tvorba v plném procesu sebevývoje, příbuzná s jinými uměleckými projevy současnosti, ale přece jen jediná pod tímto hvězdným nebem, poněvadž je svěžím a původním výtryskem gruntovně malířské tvořivosti člověka umělce, který nad pluralitní mnohostí stejnorodě nudné zábavy vztyčil svá znamení naděje, jež lidstvo fyzicky unášené rychlými kovovými automobily a letadly, ale duševně uprášené opěšalé, může spatřit, jak plápolají kdesi na obzoru. petr holý

such as that of heidegger, or in great science, such as that of heisenberg. knowledge concerning the essence of existence or the core of the mass can be expressed only by means of metaphor. this leads us to the appearance of re-appearance of man's desire for the original, fresh, creative act – a desire for creativeness which is very personal and concentrated, like a sip of water from an artesian well deep down inside of creator's personality, offered in the middle of a desert of "plurality". and so lloyd's creative work finds itself in a full process of self-development, related to other artistic phenomena of the present time. yet it is unique under a heaven filled with stars, because it is a fresh, original spring of the utter creativeness of a visual artist and of a man who has raised a banner of hope high above the manifold mass of unvarying, boring amusements. and mankind, physically travelling in fast, metallic cars and planes, but mentally breathing in dust and walking barefoot, can just perceive this banner waving somewhere on the horizon. petr holý

galeriezet

zámecké náměstí 775
783 53 velká bystřice
tel.: +420 774 818 153
galeriezet@velkabystrice.cz
www.galeriezet.cz

david john lloyd

*29. 3. 1957, lichfield staffordshire, anglie / england

david john lloyd začal svou kariéru jako abstraktní expresionista používající celou škálu barev. v devadesátých letech se přestěhoval do španělska, kde se zaměřil spíše na krajinnou tvorbu, s tím, že cítil, že bývalá tvorba jej více nenaplňuje. inspirován jinou kulturou přijal i novou vizi. zprvu rozkročen mezi španělskem a českou republikou, později španělsko opouští a v jeho tvorbě se opět prosazuje figurativnější přístup. tvrdí, že žádný umělec by neměl stát na místě. lloyd otevřeně přiznává, že není ovládán banalitami, rozmary či módou, jeho hledání vycházejí z hloubky jeho samotného. jeho výstava umožní veřejnosti jít chvíli jeho cestou, vidět a vnímat očima umělce.

hluboké a jedinečné textury obrazů vyznívají jako vnější akt vnitřního mistrovství. barvy jsou ovládány alchymií světla, ale lloyd nechce, aby byly pouhou manifestací technických schopností. každá barva má svůj význam, jeho jazyk je beze slov, portréty promlouvají bezhlavně.

david john lloyd initially embarked upon his career as a large abstract expressionist colour field painter, since moving to spain in the 90's he changed his focus towards landscapes, feeling that colour field painting had no further relevance. his inspiration came from a different culture and a different vision. since leaving spain initially commuting between spain and the czech republic, his reference point yet again changed to a more figurative approach. no true artist stands still: lloyd freely admits he is not driven by trivialities, whim or fashion, his searches are an inward. his exhibitions enable the public to journey with the artist to see where he has come from by looking out through his eyes and his perception.

the profound, unique texture of lloyd's painting is the outward act of an inner mastery. his colours are those of an alchemist of light. but he is not content with, as others would be, with this mere display of technical powers. they are his means, his language to speak for the wordless, listening portrait which voicelessly calls.

studia / education

- 1973 – 1975 mid-cheshire school of art
1975 – 1978 brighton university england fine arts
1st class honours degree b.a. (bc.)
1978 – 1979 chelsea school of art england master of arts
degree m.a fine arts (m.a)

výstavy (výběr) / exhibitions (selection)

- 2013 galerie tinta, praha, czech republic / česká republika
2014 galerie u jakuba, opava, czech republic / česká republika
galerie hrubá, hukvaldy, czech republic / česká republika
2015 galerie hrubá, frýdek–místek, czech republic / česká republika
galerie lily, clifford, england / anglie
galerie da vinci, england / anglie
2016 Industrial gallery, ostrava, czech republic / česká republika
dům kultury i. janáčka, havířov, czech republic / česká republika
2017 galerie lily clifford, england / anglie
2018 galerie optik, opava, czech republic / česká republika

kontakt / contact

davidlloydart@gmail.com
lloyd-dj-artist.com

david john lloyd – tváře / faces | 26. 5. – 26. 7. 2018
kurátor výstavy: jarosław sebastian pastuszak | grafický design: petr šmalec
vydalo: město velká bystřice, 2018